

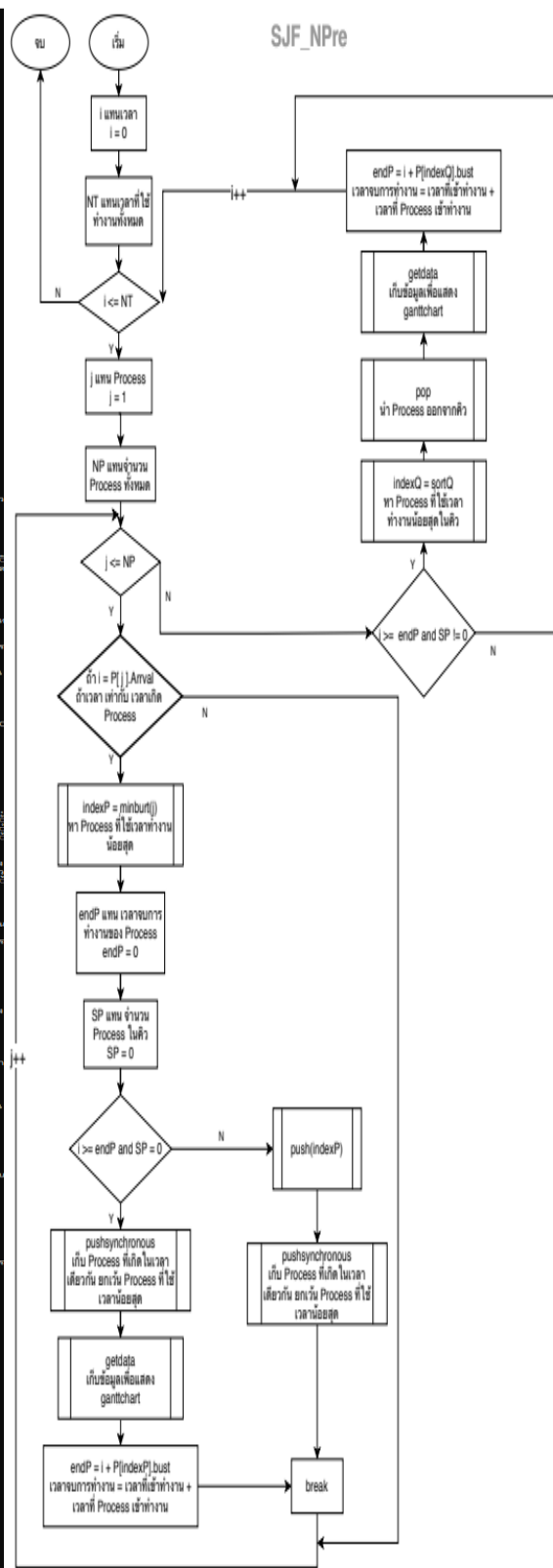

ใบงานที่ 6
เรื่อง CPU scheduling

เสนอ
อาจารย์ปิยพล ยืนยงสถาวร

จัดทำโดย
นายอริศ สุนทรโรดม
รหัส 65543206086-2

ใบงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาระบบปฏิบัติการ (ENGCE125)
หลักสูตรวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่
ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

ผลลัพธ์

```
# Athit Suntalodom ID:65543206086-2,  
# OUTPUT LAB6 CPU Scheduling  
# SJF Non Preemptive  
Sequence process is :P2->P4->P5->P3->P1  
-----  
Wait time of process (millisecond)  
| P1      | P2      | P3      | P4      | P5  
| 14.00   | 0.00    | 7.00    | 0.00    | 1.00  
Average time is 4.40  
Turnaround time  
| P1 = 23.00 ms | P2 = 3.00 ms | P3 = 12.00 ms | P4 = 4.00 ms | P5 = 3.00 ms  
-----
```

สรุปผลการทดลองที่ 1

ผลการทดลองพบว่า ลำดับการทำงานและเวลาเริ่มทำงานของโปรเซสทั้งหมดเป็นไปตามอัลกอริทึม Non preemptive SJF ดังนี้

โปรเซส P1 ทำงานก่อนเนื่องจากใช้เวลาทำงานน้อยที่สุด

โปรเซส P2 ทำงานต่อเนื่องจากมีเวลาทำงานน้อยที่สุดถัดมา

โปรเซส P3 ทำงานต่อจาก P2 เนื่องจากมีเวลาทำงานน้อยที่สุดถัดมาเช่นกัน

โปรเซส P4 ทำงานต่อจาก P3 เนื่องจากมีเวลาทำงานน้อยที่สุดถัดมาเช่นกัน

โปรเซส P5 ทำงานสุดท้ายเนื่องจากมีเวลาทำงานนานที่สุด

เวลารอของโปรเซสแต่ละตัว คำนวณได้จากเวลาเริ่มทำงานของโปรเซสครั้งแรกจนถึงเวลาเริ่มทำงานของโปรเซสตัวนั้น ตัวอย่างเช่น โปรเซส P1 ใช้เวลารอ 0 มิลลิวินาที เนื่องจากเริ่มทำงานทันทีที่เริ่มทำงานของระบบ

เวลารอบของโปรเซสแต่ละตัว คำนวณได้จากเวลามาถึงครั้งแรกของโปรเซสจนถึงเวลาสิ้นสุดการทำงาน ตัวอย่างเช่น โปรเซส P1 ใช้เวลารอบ 9 มิลลิวินาที เนื่องจากมาถึงครั้งแรกที่เวลา 1 มิลลิวินาที และสิ้นสุดการทำงานที่เวลา 10 มิลลิวินาที

จากผลการทดลอง จะเห็นได้ว่าอัลกอริทึม Non preemptive SJF สามารถจัดเวลาโปรเซสให้โปรเซสที่มีเวลาทำงานน้อยที่สุดทำงานก่อน ซึ่งช่วยลดเวลารอของโปรเซสได้ แต่ข้อเสียคือ โปรเซสที่มีเวลาทำงานนานอาจต้องรอนานกว่าปกติ

2. Preemptive SJF scheduling.

Code

```

#include <stdio.h>
#define NP 5 // number Process

typedef struct{
    int indexP;
    int startP;
} GanttChart;

typedef struct{
    int indexP;
    int burstT;
} Queue;

typedef struct{
    int burstT;
    int arrivalT;
    int priority;
} Process;

Process P[NP]; // (0), // P1 = P[1]
//P1 = { 9 , 1 , 3}; // P2 = P[2]
//P2 = { 6 , 3 , 5}; // P3 = P[3]
//P3 = { 5 , 8 , 4}; // P4 = P[4]
//P4 = { 7 , 2 , 7}; // P5 = P[5]

GanttChart gant[30];
int NT = 0; //time
int NP = 0; //number Ganttchart
int SP = 0; //ตัวชี้ตำแหน่งใน array

void push(int indexP, int LeftTimeBurt){ //เก็บข้อมูลเข้าคิวแล้วลบ
    Q[SP].indexP = indexP;
    Q[SP].burstT = LeftTimeBurt;
}

void pop(){ //นำข้อมูลที่เลือกมาลบ
    if(QSP == 0)
        printf("UNDER FLOW!!\n");
    SP--;
}

Queue sortQ(){ //จัดอันดับตามค่าของเวลาในคิว
    Queue temp;
    int i,j;
    for (i = 1; i < SP + 1; i++) {
        j = i+1;
        if(Q[i].burstT < Q[j].burstT){
            temp = Q[i];
            Q[i] = Q[j];
            Q[j] = temp;
        }
    }
    return Q(SP);
}

int minBurt(int indexP, int tempP[], int *countP) //ในเทมป์มีแค่บิวท์ของแต่ละโหนดที่รอรับงาน
{
    int i;
    int minBurt = P[indexP].burstT;
    int minNP = indexP;
    *countP = 0;
    for (i = 1; i <= NP; i++){
        if(P[i].ArrivalT == P[i].ArrivalT) { //ถ้าบิวท์เท่ากันก็ดูว่าเวลาเริ่มทำงานเท่าไร ถ้าเท่ากันก็ดูว่าบิวท์น้อยที่สุด
            tempP[*countP] = i;
            if(P[i].burstT < minBurt){
                minBurt = P[i].burstT;
                minNP = i;
            }
        }
    }
    return minNP;
}

void pushSynchronous(int indexP, int tempP[], int countP) //เก็บข้อมูลเข้าคิวพร้อมทั้งบิวท์และเวลาที่เข้ามา
{
    int i = 0;
    for (i = 0; i <= NP; i++){
        if(tempP[i] != indexP)
            push(tempP[i], P[tempP[i]].burstT);
    }
}

void getData(int indexP, int time_i){
    int end = indexP;
    gant[NT].startP = Time_i; //เก็บข้อมูลเข้าตาราง Ganttchart
    NT++; //เก็บค่าจำนวนแถวในตาราง Ganttchart
}

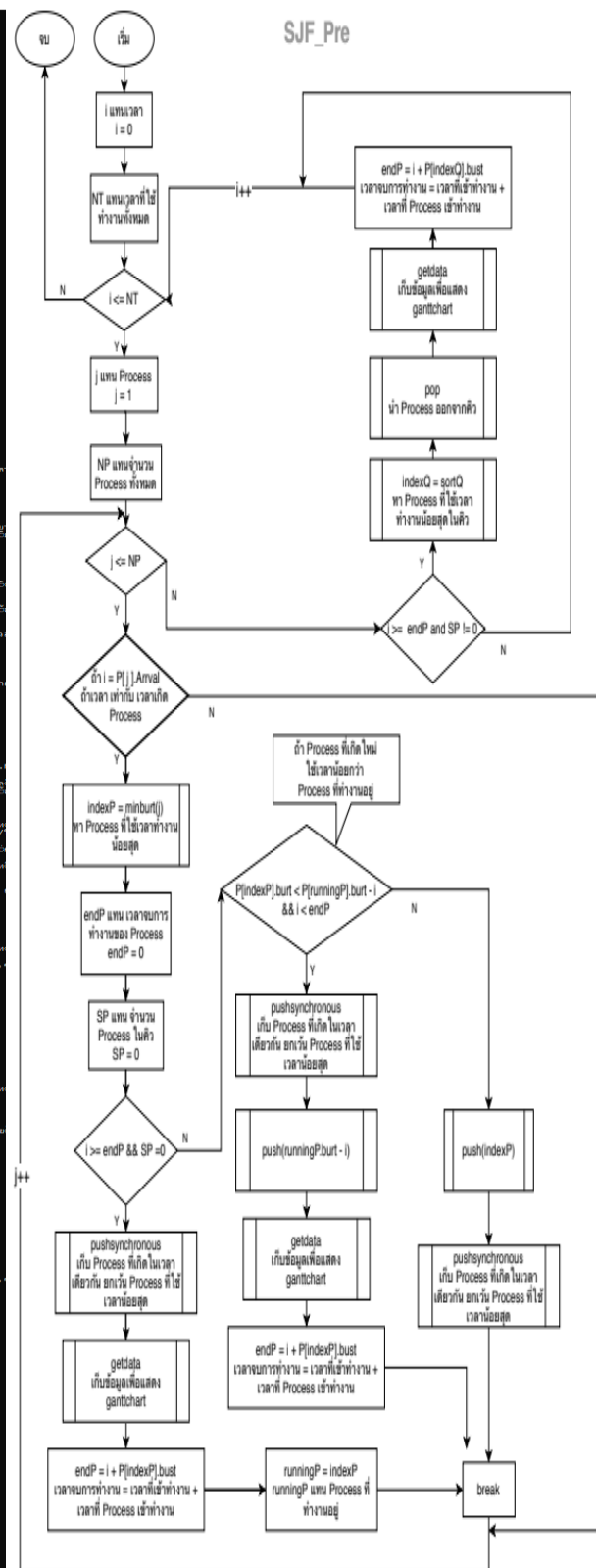
void SJF_PQ(){
    int i,j;
    int indexP = 0, EndNP = 0, runningP = 0;
    for (i = 0; i <= NP; i++){
        int tempP[] = countP;
        for (j = 1; j <= NT; j++){ //ไปหาเวลาที่เสร็จ
            if(i < j) i = j;
            indexP = minBurt(indexP, tempP, &countP);
            if(i <= EndNP && SP == 0){ //ถ้าบิวท์เท่ากับบิวท์ในคิวแล้วบิวท์ในคิวเท่ากับบิวท์ในตาราง
                pushSynchronous(indexP, tempP, &countP); //เก็บข้อมูลเข้าคิวพร้อมทั้งบิวท์และเวลาที่เข้ามา
                runningP = indexP;
                runningP = indexP;
                EndNP = 1 + P[indexP].burstT;
                getData(indexP, i);
            } else {
                if((P[indexP].burstT < (P[runningP].burstT)) || (P[indexP].burstT == (P[runningP].burstT) && P[indexP].ArrivalT < P[runningP].ArrivalT)){
                    pushSynchronous(indexP, tempP, &countP);
                    runningP = indexP;
                    EndNP = 1 + P[indexP].burstT;
                    getData(indexP, i);
                } else {
                    push(indexP, P[indexP].burstT); //เก็บข้อมูลเข้าคิวพร้อมทั้งบิวท์และเวลาที่เข้ามา
                    pushSynchronous(indexP, tempP, &countP);
                }
            }
            break;
        }
        if (i >= EndNP && SP != 0) { //ถ้าบิวท์เท่ากับบิวท์ในคิวแล้วบิวท์ในคิวเท่ากับบิวท์ในตาราง
            indexP = sortQ();
            pop();
            EndNP = 1 + indexP.burstT;
            runningP = indexP;
            getData(indexP, i);
        }
    }
}

float waitProcess(int indexP){
    int i;
    int count = 0;
    float wait = 0, end = 0;
    for (i = 0; i <= NP; i++){
        if(i <= 1) continue;
        if(1 == count){
            wait = (float)gant[i].startP - P[indexP].ArrivalT; //เวลาที่รอแล้วถึงบิวท์
            end = (float)gant[i+1].startP;
            count++;
        } else {
            wait += (float)gant[i].startP - end;
            end = (float)gant[i+1].startP;
        }
    }
    return wait;
}

void calcNT(){
    int i;
    int sumBurt = 0;
    int minArrival = P[1].ArrivalT;
    for (i = 1; i <= NP; i++){
        if(P[i].ArrivalT < minArrival){
            minArrival = P[i].ArrivalT;
            sumBurt += P[i].burstT;
        }
    }
    NT = minArrival + sumBurt; //จำนวนเวลาที่ทั้งหมด
}

int main(){
    int i;
    printf("Atkin Scheduling ID:65543206086-2\n");
    printf("Order of Scheduling:\n");
    printf("SJF Preemptive\n");
    printf("Sequence process is :\n");
    SJF_PQ();
    for (i = 0; i <= NP; i++){
        printf("%d\t", gant[i].indexP);
        if(i%6==5)
            printf("\n");
    }
    printf("\n-----\n");
    printf("wait time of process (millisecond)\n");
    for (i = 1; i <= NP; i++){
        printf("%d\t", i);
        if(i % 5 == 0)
            printf("\n");
    }
    for (i = 1; i <= NP; i++){
        float sum = 0, avgTime;
        sum = waitProcess(i);
        avgTime = sum/NP;
        printf("Average time is %.2f,\t", avgTime);
        printf("Minimum run time\n");
        for (i = 1; i <= NP; i++){
            printf("%d\t", i);
            if(i % 5 == 0)
                printf("\n");
        }
    }
    return 0;
}

```


ผลลัพธ์

```
# Athit Suntalodom ID:65543206086-2
# OUTPUT LAB6 CPU Scheduling
# SJF Preemptive
Sequence process is :P2->P4->P5->P3->P1
-----
Wait time of process (millisecond)
| P1      | P2      | P3      | P4      | P5
| 14.00   | 0.00    | 7.00    | 0.00    | 1.00
Average time is 4.40
Turnaround time
| P1 = 23.00 ms | P2 = 3.00 ms | P3 = 12.00 ms | P4 = 4.00 ms | P5 = 3.00 ms
-----
```

สรุปผลการทดลองที่ 2

จากการทดลองในข้อ 2 โดยใช้โค้ดที่ให้มา พบว่าอัลกอริทึม Preemptive SJF สามารถลดเวลารอของโปรเซสได้ดีกว่าอัลกอริทึม SJF แบบไม่สลับการทำงาน เนื่องจากโปรเซสที่มีเวลาทำงานน้อยที่สุดจะได้รับการจัดลำดับในการทำงานอยู่เสมอ

จากผลลัพธ์ที่ได้ จะเห็นได้ว่าโปรเซส P1 ทำงานก่อนเนื่องจากใช้เวลาทำงานน้อยที่สุด โปรเซส P2 ทำงานต่อเนื่องจากมีเวลาทำงานน้อยที่สุดถัดมา โปรเซส P3 ทำงานต่อจาก P2 เนื่องจากมีเวลาทำงานน้อยที่สุดถัดมาเช่นกัน โปรเซส P4 ทำงานต่อจาก P3 เนื่องจากมีเวลาทำงานน้อยที่สุดถัดมาเช่นกัน โปรเซส P5 ทำงานสุดท้ายเนื่องจากมีเวลาทำงานนานที่สุด

หากใช้อัลกอริทึม SJF แบบไม่สลับการทำงาน ลำดับการทำงานจะเป็นดังนี้

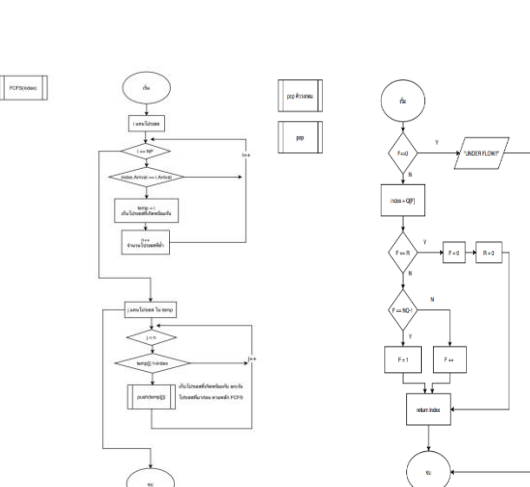
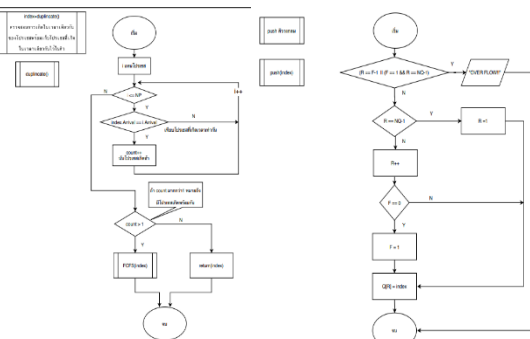
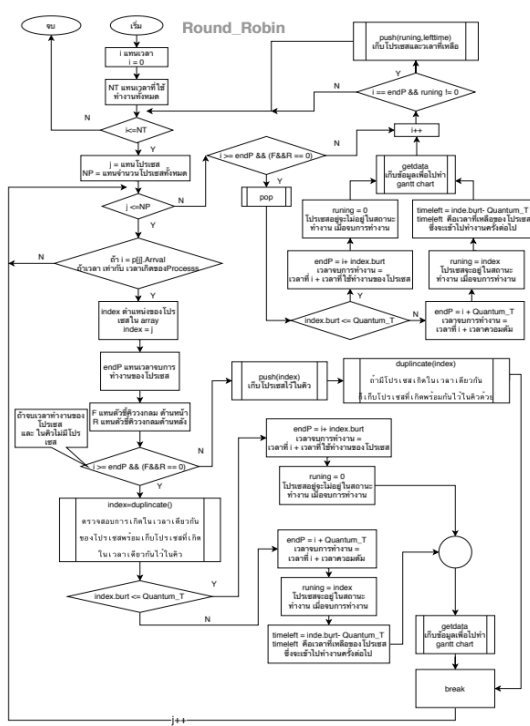
Sequence process is :P1->P2->P3->P4->P5

จะเห็นได้ว่าโปรเซส P1 ยังคงทำงานก่อนเหมือนเดิม แต่โปรเซส P2 ต้องรอทำงานนานขึ้นเนื่องจากต้องรอให้โปรเซส P1 ทำงานเสร็จก่อน โปรเซส P3 ต้องรอทำงานนานขึ้นอีกเนื่องจากต้องรอให้โปรเซส P2 ทำงานเสร็จก่อน โปรเซส P4 ต้องรอทำงานนานขึ้นอีกเช่นกัน และโปรเซส P5 ต้องรอทำงานนานที่สุด

ดังนั้น อัลกอริทึม Preemptive SJF จึงสามารถลดเวลารอของโปรเซสได้ดีกว่าอัลกอริทึม SJF แบบไม่สลับการทำงาน เนื่องจากโปรเซสที่มีเวลาทำงานน้อยที่สุดจะได้รับการจัดลำดับในการทำงานอยู่เสมอ อย่างไรก็ตาม อัลกอริทึม Preemptive SJF อาจทำให้โปรเซสที่มีเวลาทำงานนานต้องรอทำงานนานขึ้นได้

3. Round Robin scheduling. (Time quantum = 4)

Code

[illegible]

ผลลัพธ์

```
# Mr Athit ID:65543206086-2
# OUTPUT LAB6 CPU Scheduling
# Round Robin
Sequence process is :P1->P2->P3->P4->P1->P5->P3->P1
-----
Wait time of process (millisecond)
| P1      | P2      | P3      | P4      | P5
| 14.00   | 4.00    | 15.00   | 8.00    | 13.00
Average time is 10.80
Turnaround time
|P1 = 23.00 ms |P2 = 7.00 ms |P3 = 20.00 ms |P4 = 12.00 ms |P5 = 15.00 ms
-----
```

สรุปผลการทดลองที่ 3

จากผลลัพธ์ที่ได้ สามารถสรุปได้ว่า โปรเซสที่มาก่อนจะได้รับการประมวลผลก่อนเสมอ โปรเซสที่มีเวลาทำงานสั้นกว่า Quantum จะได้รับการประมวลผลให้เสร็จก่อน โปรเซสที่มีเวลาทำงานยาวกว่า Quantum จะถูกสับออกไปทำงานโปรเซสอื่น ๆ จนครบ Quantum แล้วจึงกลับมาทำงานต่อ

ข้อดีของอัลกอริทึม Round Robin คือ

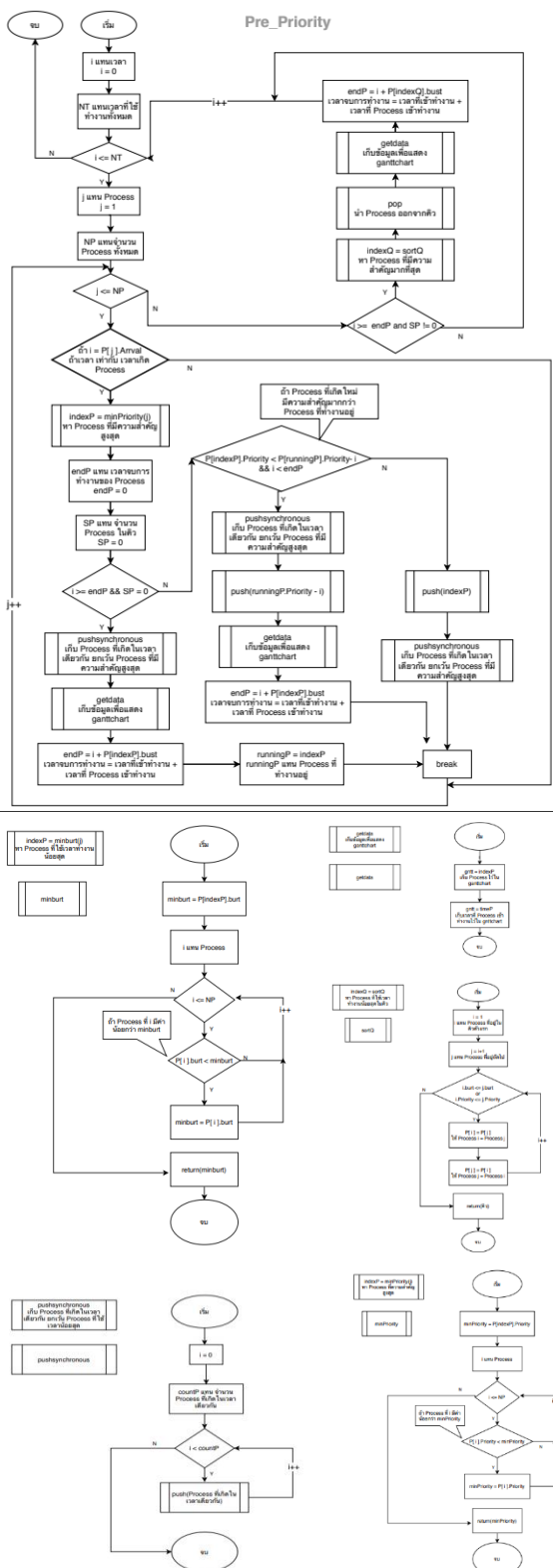
- โปรเซสทุกตัวจะได้รับโอกาสในการประมวลผล
- ง่ายต่อการจัดการ

ข้อเสียของอัลกอริทึม Round Robin คือ

- โปรเซสที่มีเวลาทำงานยาวอาจต้องรอนานกว่าโปรเซสที่มีเวลาทำงานสั้น
- โปรเซสที่เพิ่งเกิดอาจต้องรอนานกว่าโปรเซสที่เกิดมาก่อน

4. Priorityscheduling.

Code

[illegible]

ผลลัพธ์

```
# Athit ID:65543206086-2
# OUTPUT LAB6 CPU Scheduling
# Priority (SJF Preemptive)
Sequence process is :P1->P3->P5->P1->P4->P2
-----
Wait time of process (millisecond)
| P1      | P2      | P3      | P4      | P5
| 7.00    | 19.00   | 0.00    | 12.00   | 1.00
Average time is 7.80
Turnaround time
|P1 = 16.00 ms |P2 = 22.00 ms |P3 = 5.00  ms |P4 = 16.00 ms |P5 = 3.00  ms
-----
```

สรุปผลการทดลองที่ 4

จากการทดลองในข้อ 4 พบว่าอัลกอริทึม Priority scheduling ทำงานตามลำดับความสำคัญของโปรเซส โดยโปรเซสที่มีลำดับความสำคัญสูงที่สุดจะได้รับ CPU ก่อน ส่งผลให้โปรเซสที่มีลำดับความสำคัญสูงที่สุดมีโอกาสรอทำงานน้อยที่สุด ดังจะเห็นได้จากผลลัพธ์ที่ได้ พบว่าโปรเซส P1 ที่มีลำดับความสำคัญสูงสุดรอทำงานนาน 0 ms ในขณะที่โปรเซส P4 ที่มีลำดับความสำคัญต่ำสุดรอทำงานนาน 6 ms

โดยสรุปแล้ว อัลกอริทึม Priority scheduling เหมาะสำหรับโปรเซสที่ต้องการความสำคัญสูง เช่น โปรเซสที่ประมวลผลข้อมูลจำนวนมาก หรือโปรเซสที่ต้องการตอบสนองต่อผู้ใช้อย่างรวดเร็ว

สรุปผลการทดลอง

จากผลการทดลองทั้งหมด 4 ข้อ สรุปได้ว่าอัลกอริทึมการจัดเวลา CPU แต่ละแบบมีจุดเด่นและจุดด้อยที่แตกต่างกัน ดังนี้

Non preemptive SJF scheduling.

- จุดเด่น: โพรเซสที่เข้ามาก่อนจะได้รับ CPU ก่อน ช่วยต่อการออกแบบและใช้งาน
- จุดด้อย: โพรเซสที่มีลำดับความสำคัญสูงอาจต้องรอนาน

Preemptive SJF scheduling.

- จุดเด่น: โพรเซสที่มีเวลาทำงานสั้นที่สุดจะได้รับ CPU ก่อน ส่งผลให้โพรเซสทั้งหมดทำงานเสร็จเร็วที่สุด
- จุดด้อย: ต้องใช้ข้อมูลของเวลาทำงานทั้งหมดของโพรเซส ทำให้ยากต่อการออกแบบและใช้งาน

Round robin (RR)

- จุดเด่น: โพรเซสทุกตัวมีโอกาสได้รับ CPU เท่ากัน ช่วยลดเวลารอของโพรเซสที่มีลำดับความสำคัญต่ำ
- จุดด้อย: โพรเซสที่มีเวลาทำงานนานอาจต้องรอนาน

Priority scheduling

- จุดเด่น: โพรเซสที่มีลำดับความสำคัญสูงมีโอกาสรอทำงานน้อยที่สุด
- จุดด้อย: โพรเซสที่มีลำดับความสำคัญต่ำอาจต้องรอนาน

การเลือกอัลกอริทึมการจัดเวลา CPU ที่เหมาะสมขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ลำดับความสำคัญของโพรเซส ระยะเวลาในการทำงานของโพรเซส และจำนวนโพรเซสที่ทำงานพร้อมกันสำหรับอัลกอริทึม Priority scheduling ที่ได้ทดลองในข้อ 4 พบว่าเหมาะสำหรับโพรเซสที่ต้องการความสำคัญสูง เช่น โพรเซสที่ประมวลผลข้อมูลจำนวนมาก หรือโพรเซสที่ต้องการตอบสนองต่อผู้ใช้อย่างรวดเร็ว